

πομένης συζύγου καὶ τῶν κλαθμηριζόντων τέκνων, αὐτὴ ἦν οὗτος καταδιώκει ὑπὸ τοῦ πάθους τοῦ οἰστρηλατούμενος, καὶ ἦν διὰ τῆς βίας φέρει ὀπίσω; Ἄν ἐπρόκειτο ἡ σφαῖρα τοῦ βεβόλθου νὰ διευθυνθῇ κάπου, ἄλλο κόκκαλον ἔπρεπε νὰ συντρίψῃ, εἰς ἄλλο κρέας ἔπρεπε νὰ φυτευθῇ.

Καὶ ἔπειτα ὁ παλληκαρὸς ὁ κουινιάδος! δολοφονεῖ μίαν κόρην, μίαν κόρην! εἶνε θαῦμα πῶς δὲν ἔσπασεν ἐξ αἰσχύνης τὸ βεβόλθου νὰ τοῦ θραύσῃ τὰ μούτρα! αὐτὴ ἡ ἀνανδρεῖα φοροῦσα τὸ βρακί τῆς θρασύτητος εἶνε φρικαλέα τοὺς βλέπετε τοὺς γεννάδας! ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τοὺς ἔχομεν δύο, ἓνα ὅστις σκοτώνει τὴν ἀδελφὴν του καὶ ἄλλον ὅστις σκοτώνει τὴν ταλαίπωρον ἀλεξανδρινήν!

Ἴδου τὸ Σαριβαρὴ τῶν Παρισίων πῶς ἀνήγγειλλε τὴν ἐν Βερολίῳ διατριβὴν τοῦ Βασιλέως:

«Τὰ πράγματα περιπλέκονται!

«Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἐν Γερμανίᾳ.

«Θεέ μου! θὰ ἔχωμεν πάλιν καμμίαν συνέντευξιν ἡγεμόνων;

«Εὐρωπαϊκὴ ἰσορροπία, βάστα καλά!»

Βλέπετε ὅτι μᾶς πῆραν κι' ἄλλου μυρουδιά!

Γνωρίζετε τὸ μέσον τὸ ὅποτον ἐπρότεινεν εἰς τὰς ὁμοφύλους τῆς ἡμετέρας γυναιγωγὸς—κατὰ τὸ δημαγωγὸς—Λουίζα Μισέλ ἢ Μιχαλοῦ, διὰ νὰ ἀναγκάσουν τοὺς ἀνδρας νὰ μοιρασθῶσι μὲ τὴν τὰ πολιτικὰ δικαιώματα. Ταῖς ἐπρότεινεν ἀπεργίαν τῶν συζυγικῶν καθηκόντων.

Γνωρίζετε ἐπίσης καὶ τὴν περίφημον Δίκην Φεναιῦρου τὴν διεξαχθεῖσαν ἐσχάτως ἐν Παρισίοις. Ἡ γυναικὶς τοῦ Φεναιῦρου, ἐβοήθησε τὸν σύζυγόν της νὰ δολοφονήσῃ τὸν πρῶτον ἐραστὴν της Ὠδέρ.

Ὁ δικηγόρος τῆς ξεῦρετε ποῖαν ἐλαφρυντικὴν περιστάσιν ἔφερε;

«Δὲν μπορούσε νὰ ξαναγίνη μητέρα, ἐκτὸς ἂν ἤθελε νὰ ριψοκινδυνεύσῃ τὴν ζωὴν της. Καὶ ὁ σύζυγός της τὴν ἐφείδετο. Λοιπὸν αἱ γυναῖκες αἵτινες δὲν δύνανται νὰ εἶναι τέλειαι σύζυγοι, παθαίνονται, γίνονται σχεδὸν τρελλαί, ὠθοῦνται εἰς τὸ ἐγκλημα ἀσυνειδήτως.»

Τὸ Σαριβαρὴ συνδυάζον τὴν περὶ ἀπεργίας πρότασιν τῆς Λουίζας Μιχαλοῦς μὲ τὰς παρατηρήσεις αὐτὰς τοῦ δικηγόρου τῆς κκυόργου Γαβριέλλας Φεναιῦρου,

—Λοιπὸν, λέγει, ἡ κυρία Λουίζα προτείνουσα εἰς τὰς γυναῖκας ἀπεργίαν, ζητεῖ νὰ τὰς κάμῃ τρελλὰς, νὰ τὰς σπρώξῃ εἰς τὸ αἶμα, ἀφοῦ πᾶσα γυνὴ ἥτις δὲν δύναται νὰ εἶναι τέλειαι σύζυγος παθαίνεται καὶ διαταράσσεται ὁ ὁργανισμὸς της.

Αὐτὰ ὅλα ἐννοεῖται δὲν περνοῦν στὴν Ἀθήνα, διότι ὅπως εἶπεν ὁ Σουρῆς, ἐδῶ ἂν γίνη ποτὲ ἀπεργία εἰς τὸ ζήτημ' αὐτό, θὰ προκληθῇ ἐκ μέρους τῶν ἀνδρῶν.

Ὡραία σκηνὴ ἐν Ῥωσίᾳ:

Εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου καταβαίνει νέα, γαρτάρια Ῥωσὶς χωρική, ἥτις φέρει τὰς δύο ἐξοχὰς τοῦ στηθὸς της ἀπειλητικὰς.

Παρουσιάζεται ἀστυνόμος ὅστις ζητεῖ νὰ τὴν συλλάβῃ.

—Καλὲ πηγαίνω παραμὰνα γιὰ τὸ παλάτι.

Ὁ ἀμείλικτος ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος δεικνύων τὰς ἐξοχὰς:

—Ἀπόδειξέ μου πῶς αὐτὰ δὲν εἶναι βόμβαις γιοματαῖς δυναμίτιδα.

Ἐπιτύμβιον

κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς

τῷ τέως Δημάρχῳ Σούτσῳ:

Χοὺς ἦ; καὶ εἰς χοῦν ἀπελεύσῃ!

Ἐν Εὐρώπῃ ἀναγινώσκει τις εἰς τὰ παράθυρα τῶν Ἐμπορικῶν χρυσοῖς γράμμασιν. English spoken. (Ἐδῶ ὁμιλεῖται καὶ ἡ ἀγγλική).

Συμβουλευόμεν τὰ ἐμπορικὰ μᾶς νὰ εὐρωπαϊτσούν καὶ κατὰ τοῦτο καὶ νὰ ἐπιγράψουν:

—Ἐδῶ μιλανε καὶ ἀρβανίτικα!

Μία σκέψις:

Ἡ Ἀγγλία προστατεύει τὴν Αἴγυπτον ὅπως ὁ Πλακιώτης τὴν ἀγαπητηκιά του: δηλαδὴ μὲ τὸ ξόλο.

ΚΑΡΑΛΗ—ΔΕΡΒΕΝ.

Ὡ παῖδες τῶν Ἑλλήνων, εἰς τ' ἄρματα καὶ πάλι, ὁ Ἄρης μὲ τρουμπέτα εἰς μάχας μᾶς καλεῖ, οἱ Τούρκοι θυμωμένοι ἐτήκωσαν κεφάλι, καὶ Ἑλληνικὰ τουφέκια βροντοῦν ὅτ' ὁ Καραλή. Τί εἶναι τοῦτο πάλι τὸ ξαφνικὸ μυντάτο; γιὰ τὸ Δερβὲν νὰ ἔλθῃ τὸ ἔθνος ἄνω κάτω;

Ὡ! ὕστερ' ἀπὸ τόση ἀγγελικὴ εἰρήνη καὶ ἡσυχίας καταλήψεις καὶ πανηγυρικὰς, δὲν ἔπρεπε ἡ γῆ μας ἀμάτωτη νὰ μείνῃ, καὶ Τούρκους νὰ μὴ δώμῃ καὶ λόγχας φονικὰς; Λοιπὸν γραφτὸ μᾶς ἦτο γιὰ τὸ Δερβὲν καὶ μόνο νὰ κλάψουμε ἀφράτων παλληκαριῶν τὸ φόνος;

Ἴδου λοιπὸν, μὲ αἶμα τὸ ζήτημα ἐβάφῃ, ξιπάζουν τὴν εἰρήνην τοῦ Γρίβα ἡ φωναῖς, ἀνοίγονται καμπόσων λεβέντηδων οἱ τάφοι, καὶ χύνουν μαῦρο δάκρυ μητέρες ὀρφαναῖς. Γιατί ὁ σὺ Τρικούπης ἀνθρώπος νὰ σκοτώνῃ, ἐνῶ ὁ Κουμουन्दούρος καὶ μύτη δὲν ματώνει;

Τιμή 'στὸν Κουμουνδοῦρο !... τὰς χώρας κυριεύει,
χωρὶς ν' ἀφίσῃ χήραις καὶ μαῦρα ὄρφανὰ,
ἐνῷ ὁ σὺρ Τρικούπης τὸν κόσμον ὀρφανεύει,
καὶ μέσα 'στὴν εἰρήνῃ πὸν πόλεμον γεννᾷ.
Καὶ ὁ Θεὸς εἰξεύρει ἀκόμη τι θὰ γίνη...
ἴσως παντοῦ ἀνάψῃ πολεμικὸ καμίνι.

Ἐμπρὸς λοιπὸν, ἄς ἐβγουν σπαθιὰ ἀπ' τὰ φικάρια,
μπαροῦτι ἄς ἀρχίσῃ εἰς ὅλους νὰ βρωμᾷ,
τιμὴ χρυσῇ καὶ δόξῃ 'στὰ νέα παλληκάρια...
εἰρήνῃ 'ντροπιχσμένη τὸ αἷμά των τιμᾷ.
Πολεμικοὺς σπινθῆρας τὸ Καραλῆ ἄς χύσῃ
καὶ τὸ 'δικό μου στήθος μὲ φλόγες ἄς γεμίσῃ.

Καιρὸς νὰ ψάλλω πάλι θριάμβους καὶ παιᾶνας,
Νὰ 'δῶ καπνοῦ νεφέλας καὶ ὄψεις σκοτεινάς,
λεβέντηδες τοῦ Γρίβα, ἀγριωποὺς Τιτᾶνας,
καὶ νὰ κεντοῦν παρθένου σημαίας κυανᾶς.
'Αλλὰ πολὺ ἐπῆρε ὁ οἰστρός μου ἄερα,
κι' ἡ Μοῦσά μου δὲν πρέπει νὰ πάῃ παραπέρα.

Προσέξτε ἀπάνω 'στοῦ οἰστρου σας τὴ ζάλη
ἢ γαλανὴ σημαία νὰ μὴ θεατρισθῇ,
'στὸν κόσμο Δὸν Κιχῶτοι νὰ μὴ φανοῦμε πάλι,
καὶ ἡ τιμὴ τοῦ ἔθνους εἰς ῥάκῃ νὰ σχισθῇ.
Προσέξτε μὴ γίνη μασκακαλῆ κι' ἄλλο,
κι' ἀντὶ χρυσῶν τροπαίων 'ντροπαῖς καινούριας ψάλλω.

Souris.

Η ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΗ ΤΗΣ ΖΟΦΡΟΑ ΕΝ ΦΑΛΗΡῳ.

Ἦκούετο εἰς ὅξυς συριγμός, τὸ μεγαθήριον διέκοπτε
τὸ βαρὺ του ἄσθμα, ἐσφάδαζεν ἐπὶ στιγμὴν ὡς τρωθὲν
κῆτος, ἔπειτα ἴστατο ἀκίνητον, καὶ ἀπὸ τῆς κοιλίας του
ἐξεπῆδων ἐπὶ τῆς Φαληρικῆς ἀκτῆς μεταξωτὰ καὶ καλ-
τσοδέταις καὶ ρεδιγκόταις καὶ φέσια (ἀρσενικὰ καὶ θη-
λυκά.)

Ὅλα δὲ ἐκεῖνα τὰ πολύχρωμα ὄντα τὰ περιφέροντα
εἰς τὴν πλατεῖαν τὰς οὐράς των, τὰ πτερὰ των, καὶ τὰς
κεφαλὰς των, ἡδύναντο νὰ καταταχθοῦν 1) εἰς ὅσα ἤλθον
νὰ πανηγυρίσωσι τὸν θρίαμβον τῆς Ζοφροᾶ καὶ τῇ προ-
σφέρωσι τὰ δῶρά των καὶ τὰς ἀνθοδέσμας των, ἢ τοῦ
λάχιστον τὸν λάρυγγά των καὶ τὰς παλάμας των. 2) εἰς
τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ ἀντίθετον κόμμα τὰ ἐπονομασθέντα
νυκτερίδας, διότι ἐπεθυμοῦν τὸ σκότος ἐκείνην τὴν ἐσπέ-
ραν καὶ δὲν ὑπέφερον τὴν λάμψιν, τὰ ἐλθόντα ὅπως φέ-
ρῳσιν ἀντίδρασιν καὶ προσφέρωσι τὴν ἀποδοκιμασίαν των
καὶ τὰς πεντάρας των. 3) εἰς τὰ ἰδόντα τὴν εὐεργετικὴν
τῆς κ. Λασσάλ καὶ ἐλθόντα νὰ ἰδοῦν ποῖα θὰ ἦτο ὥραιον

τέρα, καὶ χορτάσουν τὴν περιέργειάν των, ἢ ὅποια πολλὰ-
κις εἶνε ἀπικτητικώτερα ἀπὸ τὸν στόμαχον, καὶ 4) εἰς
τὴν γενικὴν τάξιν τῶν ἐλθόντων νὰ τοὺς καὶ τὰς ἰδῇ ὁ
κόσμος, νὰ ἰδοῦν τὸν κόσμον, νὰ παρατηρήσουν πῶς θὰ
πέρτουν τὰ κανδύλια τῶν πυροτεχνημάτων καὶ πῶς θὰ
σπᾷ τὸ καθένα ἐκεῖ ἐπάνω, καὶ νὰ δώσουν τὴν μιὰ κι' ἐ-
βδομηντὰ τους.

Πλησίον τῆς σκιάδος, τὰ ὄρφανὰ, τὰ ὁμοιόμορφα των
πιλίκια μὲ τὰ κίτρινα σειρήτια φοροῦντα διέχεον ἀπὸ
τῶν σπιλθόντων ὀργάνων των ἀρμονικοὺς τόνους ὀρχή-
στρας, συμμιγνυμένους ἐνίοτε μετὰ τῶν παιδικῶν φωνῶν.
πλήθος πολὺ τὰ περιεκύκλου, πρὸ πάντων δὲ παιδιὰ, καὶ
τὰ ἤκουστο μετὰ συμπαθείας καὶ συγκινήσεως.

Ἐπῆρξε εἰς τὴν δημοκρατικὴν καρδίαν μου, ἀναγνώ-
στά μου, μετὰ τῶν διαστήσεων τῶν γραμμῶν τούτων
τῶν προωρισμένων διὰ τὴν εὐθυμον περιγραφὴν τῆς μεγα-
λοπρεποῦς εὐεργετικῆς μιᾶς καλλιτέχνιδος, νὰ θέσῃ ὀλί-
γους παλμούς συγκινήσεως διὰ τὰ ὄρφανὰ αὐτὰ, τὰ ὁ-
ποῖα πρὶν νὰ γείνωσιν ἐφηβοί, εἶνε ἤδη τέλειοι πολῖται
μὲ τὸ ἐπάγγελμά των καὶ τὴν ἀνάπτυξίν των. Ἐγὼ ὁ
ὅποιος δὲν συμφωνῶ εἰς τίποτε μὲ τὸν κ. Κουμουνδοῦ-
ρον, ἤθελον νὰ περικυκλοῦμαι ἀπὸ πολλὰ, ὅσον τὸ δυνα-
τὸν περισσότερα, τοιαῦτα ὄρφανὰ ! . .

Λοιπὸν ὑπὸ τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς τὰ πεταχτὰ, σερπετὰ,
μαργιόλικα διαβολάκια τοῦ Φαλήρου τρέχουν ἄνω κάτω,
νομίζεις ὅτι τὸ βᾶδισμά των κρατεῖ τὸν ζωηρὸν ῥυθμὸν
ἐνὸς πτερωτοῦ βάλς, τὸ ὅποιον παίζει ἡ ὀρχήστρα· μίαν
στιγμὴν κρύπτονται, γίνονται ἄφρατα, ἔπειτα ἐμφανί-
ζονται ἔξαφνα, ὡς νηραῖδες ἐξεληοῦσαι ἀπὸ τοῦ ἄντρου
των, τοῦ ἐξ ἀνθρωπίνου ὄγκου ἀποτελουμένου· ἡ πλατεία
εἶνε ἄλλη θάλασσα, παράλληλος τῆς ἄλλης, ἔχουσα ὀρ-
μητικώτερα τ' ἄλλεπάλληλα κύματά της τὰ ὅποια :

τᾶσπρα τὰ στήθεια τους ἔχουν γι' ἀφρό.

Ἀρροπασμένα σώματα, τὰ ὅποια ἡ μάγισσα Νύμφη
τοῦ κάλλους ἐρράντισε μὲ τὰ εὐωδέστερά της τικαντά-
φυλλα, οὐρί, τὰ ὅποια ἐκ τοῦ ἡδυπαθοῦς παραδείσου σας
ἐφέρατε μαζὶ σας τὰς πτερωτὰ ὄνειρα τοῦ ἔρωτος καὶ
τῶν σπασμωδῶν φιλημάτων, ποτὲ, ποτὲ δὲν ἐδείξατε
λευκοτέρας τὰς πτέρυγάς σας καὶ ζωηρότερας τὰς ται-
νίχας σας, αἰσθηματικώταται περιστεραί, ποτὲ δὲν διε-
χύσατε μεθυστικώτερον τὸ μῦρόν σας ἀπὸ τῶν ἀρμονικῶν
σας χρωμάτων, γόησαι ἀνθοδέσμαι τοῦ Φαλήρου, ποτὲ
παρ' ὅσον προχθές ὅτε ἐστολίσατε τὴν ἐορτὴν τῶν ὀρ-
φανῶν ὦ ! τὰ καυμένα !

Διάβολε ! πῶς ἡ συγκίνησις ὁμοιάζει μὲ τὴν καταρ-
ροήν ! θέλεις δὲν θέλεις φταιρνίζεσαι.

Ὅταν ἡ Ζοφροᾶ ἐνεφανίσθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὡς Ma-
dame Favart μετημφιεσμένη εἰς χωρικὴν, στρουμποῦλα
καὶ χλιδῶσα, ὅλον τὸ θέατρον μετεβλήθη εἰς περίβολον
μανιακῶν· ἐγένετο ἡφαιστειώδης ἐκρηγῆς ἐπευφημιῶν,
θεαλλωδῶν χειροκροτημάτων, παταγωδῶν ἰαχῶν, ἀλα-
λαγμοῦ, ἀντάρας· οἱ πύραυλοι διηυλάκουν τὸ κοινόν
ἐρποντες ὡς ὄφεις καὶ ἐκρηγνύμενοι βροντωδῶς· ἄλλοι
ἐσπῶντο εἰς πολυχρώμους φανταστικούς πολυελαίους με-
γαλοπρεπῶς καταπίπτοντας ἐπὶ τῶν κεφαλῶν μας, ἢ δὲ
Ζοφροᾶ συγκεκινημένη πολὺ, ὑπεκλίνετο, ἔστελλε ἡχη-
ρότατα πτερωτὰ φιλήματα πρὸς τὸ κοινόν καὶ ἐλάμβανε
τὰς ὥραιας ἀνθοδέσμας ἄς τῇ προσέφερον.

Καὶ ἐλάμβανε καὶ ἐλάμβανε καὶ Μάϊός τις ἀνθόστεφ-
τος καὶ εὐωδῆς ἐπλήρου τὴν σκηνήν· διότι ἡμιλλῶντο